

ŚWIĘTO WOJSKA POLSKIEGO

Święto Sił zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej obchodzone 15 sierpnia na pamiątkę zwycięskiej Bitwy Warszawskiej w 1920 roku, stoczonej w czasie wojny polsko – bolszewickiej. Wprowadzone ustawą Sejmu z 30 lipca 1992 r. obowiązującą od 13 sierpnia 1992.

Święto to przypada w dzień ustawowo wolny od pracy, ponieważ 15 sierpnia jest również liturgicznym świętem Wniebowzięcia Matki Bożej, dla którego ustawodawca wprowadził wolne.

Wojsko Polskie od początku uzyskania niepodległości przez państwo polskie w 1918 roku w znakach, nazwach, ceremoniale i wewnętrznej strukturze podkreślało swój historyczny rodowód i swą tradycję, rozumianą jako trwanie państwa oraz ciągłość istnienia jego zbrojnego ramienia. Kulturowanie tradycji oręża polskiego było jednym z istotnych czynników integrujących armię oraz umacniało jego więzi ze społeczeństwem. Szczególnym tego przykładem były święta wojskowe, uroczyscie obchodzone w armii II Rzeczypospolitej. Do tych tradycji nawiązują obecnie żołnierze Wojska Polskiego.

W okresie II Rzeczypospolitej *Święto Żołnierza* obchodzono dla upamiętnienia walk w obronie Ojczyzny toczonych w 1920 roku. Wybrano dzień 15 sierpnia, gdyż w tym dniu w 1920 roku w godzinach nocnych pierwsze oddziały 21 Dywizji Górskiej rozpoczęły forsowanie Wieprza pod Kockiem. Rozpoczęto w ten sposób słynną kontrofensywę, w wyniku której rozbito wojska rosyjskiego Frontu Zachodniego pod dowództwem Marszałka Michaiła Tuchaczewskiego. Ustanowienie *Święta Żołnierza* sankcjonował prawnie rozkaz Ministra Spraw Wojskowych gen. broni Stanisława Szeptyckiego nr 126 z dnia 4 sierpnia 1923 roku. Podano w nim:

W dniu tym wojsko i społeczeństwo czi chwałę oręża polskiego, której uosobieniem i wyrazem jest żołnierz. W rocznicę wiekopomnego rozgromienia nawały bolszewickiej pod Warszawą święci się pamięć poległych w walkach z wiekowym wrogiem o całość i niepodległość Polski.

Święto Żołnierza nie zostało nigdy anulowane żadnym aktem prawnym. Obchodzono je uroczyscie w okresie II wojny światowej w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie i w Wojsku Polskim do 1947 roku. W następnych latach zaniechano jego obchodów i ustanowiono Dzień Wojska Polskiego (12 października) - upamiętniając w ten sposób chrzest bojowy 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki pod Lenino. Jednak ten czyn zbrojny był jednym z wielu epizodów na szlaku bojowym żołnierzy polskich w latach II wojny światowej. Dla wielu Polaków nie był on akceptowany ze względów moralnych i politycznych. W środowiskach wojskowych i w kręgach kombatanckich, w tym również na

forum Sejmu, wskazywano na potrzebę ustanowienia *Dnia Wojska Polskiego* w terminie akceptowanym przez Siły Zbrojne i cały naród. W latach 1990-1992 Święto obchodzono w dniu 3 maja, w rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

Prezydent Lech Kaczyński dokonuje przeglądu oddziałów Wojska Polskiego przed defiladą w dniu Święta Wojska Polskiego 15 sierpnia 2007 w Warszawie.

Ustawa Sejmowa z dnia 30 lipca 1992 roku przywróciła obchody *Święta Wojska Polskiego* w dniu 15 sierpnia. Tegoż roku po raz pierwszy w dniu 15 sierpnia odbyły się centralne uroczystości z okazji *Święta Wojska Polskiego* przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie. Corocznie 15 sierpnia odbywają się we wszystkich kościołach polowych w Polsce uroczyste Msze Święte w intencji poległych na polu chwały. Na cmentarzach pamięć żołnierzy czci Apel Poległych, natomiast przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Warszawie odprawiana jest z udziałem Najwyższych Władz Państwowych Honorowa Zmiana Warty.

15 sierpnia 2007, pierwszy raz w powojennej historii Polski (ostatnia tak duża defilada, odbyła się w 1974 roku za rządów I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka), miała miejsce defilada nawiązująca do tradycji II Rzeczypospolitej. Około stu pojazdów i tysiąca żołnierzy (w tym reprezentacyjny pododdział francuski) przedefilowało warszawskimi Alejami Ujazdowskimi. Nad trasą defilady przelatywały samoloty i śmigłowce. Paradzie przyglądały się tysiące widzów, zapelniających trasę i boczne uliczki. Uroczystości rozpoczęły się od przeglądu oddziałów, którego dokonał Prezydent Lech Kaczyński, jadąc w odkrytym samochodzie terenowym Land Rover Defender. Prezydent przed

Belwederem odbierał również defiladę. Tradycje defilad wojska polskiego w Alejach Ujazdowskich są kontynuowane w kolejnych latach.

OPRACOWANIE WŁASNE: RYSZARD JAŚKOWSKI

WYKORZYSTANO: WIKIPEDIA